

σιωμένη μῦστις. Οἱ καλλιτεχνικοὶ κύκλοι εὐφροσύνως ἐχαιρέτισαν τὴν ἐξαφνικὴν ἐμφάνισιν τῆς ὑπερόχου Ἑλληνίδος καλλιτέχνιδος.

— Δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς γεγονός ἀναμφισβήτητον ἡ γενναία δωρεὰ ἐξ 500,000 φρ. ὑπὸ τοῦ μεγαθύμου εὐεργέτου κ. Γ. Μαρσαλλὲ ὑπὲρ κτιρίου τῶν Κελῶν τεχνῶν, ἐν ᾧ θὰ ἐγκατασταθῇ καὶ ἡ Ἑθνικὴ Πινακοθήκη.

— Ὁ γλύπτης κ. Α. Σῶχος διεμαρτυρήθη δι' ἐπιστολῆς του διὰ τὴν ἀπογραφὴν ἐν τῷ βάρβῳ τοῦ ἀνδριάντος Κολοκοτρώνη ὀνομάτων, ἀσχέτων πρὸς τὴν καλλιτεχνικὴν ἀξίαν τοῦ ἔργου.

— Ἦρξατο ἡ ἀναστήλωσις τοῦ Ἑρεχθείου. Ἠγέρθη ἡδὲ ἐν τῷ γόῳ πρὸς στερέωσιν.

— Ἐν Διμῇνι τοῦ Βόλου, ἐνθα ἐνεργεῖται ἀνασκαφαὶ ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ κ. Στάη, εὐρέθησαν 14 ψῆφοι χρυσαῖ, ὅμοιοι καὶ διάφορα ὕλινα κοσμηματα. Κατὰ τὰς ἐπὶ λόφου δὲ ἀνασκαφὰς εὐρέθησαν ἔρεπια κτιρίου προϊστορικῆς ἀκροπόλεως, γεωμετρικὰ ἀγγεῖα καὶ λίθινα ἐργαλεῖα ἐπίσης προϊστορικῆς ἐποχῆς.

— Διεκόπησαν χάριν τῶν ἐξετάσεων τὰ μαθήματα τοῦ Πολυτεχνείου. Οἱ διαγωνισμοὶ ἄρχονται τῇ 1 Ἰουνίου.

— Ἀφίκετο ἐκ Παρισίων ὁ ζωγράφος κ. Παῦλος Μαθιόπουλος.

— Ἐπανήλθεν ἐξ Ἰταλίας μετὰ μακρὰν ἀπουσίαν ὁ γλύπτης κ. Θωμᾶς Θωμόπουλος, ἀριστοῦχος τῶν Ἀκαδημιῶν Μονάχου καὶ Φλωρεντίας. Ὁ κ. Θωμόπουλος ἀφοῦ παραμείνῃ ἓνα περίπου μῆνα ἀκόμη ἐν Ἀθῆναις, θ' ἀπέλθῃ εἰς Παρίσιους ἐνθα θὰ διατρέψῃ ἐπὶ ἐν ἔτος. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐντεῦθεν διαβάσεως του διοργανώσαντες ἔκθεσιν τῶν ἔργων του, κριθεῖσαν εὐμενῶς· ἀληθῶς ὁ κ. Θωμόπουλος κέκτηται ἰσχυρὸν δημιουργικὸν τάλαντον. Ἐκ τῶν ἔργων του ἡ «Αὐτοψία» καὶ ὁ «Ποιητὴς» ἀν καὶ ἀτελῆ εἶνε πολλοῦ λόγου ἄξια. Ἐπίσης ἡ «Ἐρημία» εἶνε ἔργον πολλῆς δυνάμεως, ἐκ δὲ τῶν ἐπεξεργασμένων ἔργων ἀνώτερα εἶνε ἡ «κεφαλὴ ἵππου» καὶ ἡ «Σφίγξ».

— Καλλιτεχνικὴν ἐσπερίδα ἔδωσαν ὁ καθηγητὴς τῆς ἀπαγγελίας κ. Μ. Σιγάλας. Ἡ δεσποινὶς Θ. Δρακοπούλου ἐν τῇ ἀπαγγελίᾳ, τῇ ὄντως γλυκυτάτῃ καὶ ἡ δεσποινὶς Ἐλνθήκη ἤσαν ἐπιζήλον ἐπιτυχίας.

— Ἡ Ἑλλανόδικος ἐπιτροπὴ διὰ τὸν ἀνδριάντα Βασιάνης ἀπέριψε πάντα τὰ ὑποβληθέντα προπλάσματα.

ΤΟΥΡΚΙΑ

Εἰς τὸ Πέραν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἤνοιξε τὴν 1 Μαΐου Καλλιτεχνικὴ ἔκθεσις πρωτοβουλία τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Χαμδῆ βέη. Εἰς τὴν ἔκθεσιν ταύτην ἐξέβησαν οἱ ἐν Κων/πόλει ξένοι καλλιτέχνη, μετέσχον δὲ τέσσαρες Τούρκοι καλλιτέχνη, ὧν διακρίνονται τὰ ἔργα τοῦ ἐν Παρίσιος σπουδάζαντος ζωγράφου Χαλὴλ βέη. Εἰς τὴν ἔκθεσιν ταύτην ἐξέβησε καὶ ἡ ἡμετέρα ζωγράφος Θάλεια Φλωῶ περὶ τὰ δώδεκα ἔργα, ὧν τὰ πλείεστα προσωπογραφίαι. Ἡ ἔκθεσις αὕτη σκέψις γίνεται νὰ εἶνε διαρκής.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

Περὶ οἰκίας :

La Vie de Paris — Ἑβδομαδιαῖον περιοδικὸν εἰκόνες ἐκ φωτογραφιῶν. Ἦρξατο ἐκδιδόμενον ἐν Παρίσιος τὸν παρελθόντα μῆνα.

L'illustré universel. — Μηνιαία ἔκδοσις Ἦρξατο ἐκδιδόμενον τὸν Μάιον. Περιεχόμενα : Ἡ ἀλληγορία ἐπὶ τῇ συγχρόνῳ γλυπτικῇ — Παλαιαὶ ὁδοὶ καὶ παλαιαὶ οἰκίαι. — Οἱ μεγάλοι ζωγράφοι καὶ ἡ ἱστορικὴ εἰκονογραφία. — Αἱ ἀπογραφαὶ τοῦ Ναπολέοντος. — Τὰ ἀριστουργήματα τῆς φιλολογίας εἰκονογραφημένα. — Τὰ μνημεῖα τῆς Εὐρώπης κ. λ. π.

L'illustration. — Salon 1901, Paris.

Jugend. — Ὁ ἀρ. 17 περιέχει ἔργα τῶν ζωγράφων Engels, Hertmann, Kolbe.

Panorama. — L'exposition centennale de l'art Français (1800—1889). No 25. Bachelé édit. Paris.

La Vie illustrée. — No 133 Le Salon de 1901. Les artistes et les œuvres. 36 σελίδες. 60 εἰκόνες τῶν τελευταίων ἔργων τῶν Γάλλων ζωγράφων μετὰ τῶν προσωπογραφιῶν των.

Revue universelle. — Le Salon. So iété nationale des Beaux—Arts ὑπὸ R. Marx, μετὰ 17 εἰκ.

L'architecture à Paris—(1895—1901) ὑπὸ P. Forthyny (ἐν τῇ Revue universelle).

Ὁ ζωγράφος Gazin ὑπὸ R. Bouyer μετὰ 4 εἰκόνων ἐν τῷ αὐτῷ περιοδ. κῶ.

Ἐξ ἐδὲ ὅσης α :

Τὸ ΣΤ'. μέρος τῆς Vie artistique ὑπὸ G. Gefroy, μετὰ ὡραῖον σχεδιογράφημα τοῦ A. Vierge.

Catalogue illustré ὑπὸ τῆς Société des artistes Français (Salon 1901) Paris.

Le nu au Salon. Ὑπὸ Catulle Mendès. — Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀπαρχαίλλου Σιλβέστρ συνεχίζει τὴν θαυμασίαν ἐκδόσιν τοῦ «Nu au Salon» ὁ μόνος ἑξοχὸς διάδοχός του, ὁ Mendès. Τοῦ βιβλίου προτάσσεται σύντομος μελέτη τοῦ Mendès περὶ Silvestre.

ΩΔΑΙ. — Τὸ τελευταῖον ἔργον τοῦ ἐκ Πατρῶν κ. Ε. Θωμόπουλου, οὗ μακρὰν ἐδημοσίευσεν περιγραφὴν ὁ «Νέος αἰὼν» τῶν Πατρῶν, εἶνε ἔργον ἀλληγορικοφάνταστικὸν οὐχὶ νευρασθενικῆς μιμήσεως, ἀλλὰ συμβολισμοῦ ἰδεῶν ἐμπνευσμένων ἐκ τοῦ ἀπεράντου θεάτρου τῆς φύλης καὶ τῆς φύσεως. Αἱ «Ὠδαὶ πρὸς τὰ σύννεφα» εἶνε μέγιστος πίναξ. Τὰ σώματα ἀπεικονίσθησαν εἰς φυσικὸν μέγεθος Παιδίσκη καὶ νεανίας ἐν τῇ γυμνότητι τῆς ἡθῆς· εἶνε ἐξηλωμένα μακρῶς εἰς τὴν ἀκτὴν. Ὁ ἐφθός παίζει ἄρπαν· ἀμφότεροι τραγουδοῦν, ἐνῶ νέφη περικαλύπτουν τὴν ἐρωτικὴν δυάδα. Λυκαυγές. Καὶ ψάλλουν ὠδὰς πρὸς τὴν κερθένον νεότητα, τὴν ἐλευθέραν κοινωνικῶν προλήψεων καὶ ἀπογοητεύσεων. Ὅλιγον ἀκόμη καὶ θὰ ἐπέλθῃ ἡ ἡμέρα νὰ διαλύσῃ τὴν οὐμίλῃν τοῦ ὄνειρου καὶ νὰ φέρῃ μεθ' ἑαυτῆς τὰ πάθη καὶ τὴν πεζότητα. Καὶ εἶνε τὸ ἄσμα των χαίρεισμός πρὸς τὴν ἀγνότητα, πρὸς τὰ σύννεφα τῆς χαυγῆς, τῶν πόθων καὶ τῆς ἀγάπης. Ἡ εἰκὼν φέρει χροῶμα τεφρόν, φωτίζεται δὲ ἀπὸ τὸ ἐν μέρος ὑπὸ τῆς δούσης σελήνης, ἐνῶ εἰς τὸ ἀπέναντι μέρος διαγράφεται ἡ χαυγῆ. Δηλ. δὲ εἰς τὴν παιδικὴν ποίησιν ταὶ ἀνατέλλει ἡ πραγματικότης. Εἰς τὰ σύννεφα συμβολίζει ὁ καλλιτέχνης τοὺς πρώτους πόθους τῆς νεότητος. Τοῦ ἔργου ἤρξατο ὁ κ. Θωμόπουλος ἐν Ρώμῃ.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἐδμὸν Ροστάν. — ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΡΟΥΓΕΡ, ποίημα μεταφρασθὲν ὑπὸ τοῦ ἐν Σμύρνῃ λογίου κ. Μιχ. Ἀργυροπούλου. Ἐν Ἀθῆναις 1901 (Μετ' εἰκόνας τοῦ Γάλλου ποιητοῦ)

Ἀγγέλλονται :

Ὁ ΔΙΟΝΥΣΟΣ περιοδικὸν ἀπὸ ὀλίγους συνεργάτας καὶ «δι' ὀλίγους» — δυστυχῶς — ἀναγνώστas. Νέα ἔκδοσις τῆς ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει «Τέχνης». Ὁ ἀρχιστὴ ἀπὸ τὸν Ὀκτώβριον